

Til Skattedepartementet.

april 2018

Kopi Skatteudvalget.

Henvendelse vedrørende : Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven (Modernisering af regler for indtræden af fuld skattepligt)

Bemærkninger særligt til ” rådighed over en bolig, der er egnet til helårsbeboelse” i relation til sommerhuse.

I bemærkningerne til lovforslaget side 6 anføres bl.a., at med ændringsforslaget vil der som udgangspunkt ikke længere skulle skelnes mellem helårshuse og sommerhuse. Således vil et sommerhus skulle vurderes på lige fod med helårshuse mv. Kun hvis boligen på grund af sin stand ikke kan anses som egnet som helårsbolig, vil der være tale om, at boligen ikke udgør en bopæl.

Side 9 i bemærkningerne hedder det om gældende ret, at hvis sommerhuset ikke kan karakteriseres som usædvanligt med hensyn til pris, størrelse og faciliteter, anses bopælen som udgangspunkt for opgivet ved fraflytningen, hvis sommerhuset udelukkende anvendes i ferieøjemed og har status som sommerhus.

Det er således denne retsstilling, der nu foreslås ændret.

Side 17 i bemærkninger hedder det endvidere om forslaget, at hvis boligen ikke egner sig til helårsbeboelse, vil rådigheden over en sådan ikke blive anset som rådighed over en bolig. Boligen vil således kunne være af så ringe stand eller være så primitiv, at den efter et konkret skøn ikke egner sig som helårsbeboelse. Det fremgår, at det vil kunne indgå i bedømmelsen, om boligen har faciliteter som opvarmning, indlagt vand, el og toilet og lign.

Gældende praksis vil efter forslaget være vejledende for bedømmelsen. SKM 2013,543 ØLR omtales side 17, hvor hovedbygningen til en landejendom havde stået tom i en længere årrække og derfor var i så ringe stand, at den var uegnet til helårsbeboelse.

Da lovens formål er en objektivisering, hvor man med faste antal opholdsdage i DK uanset opholdenes formål for klarhedens skyld ønsker at undgå spørgsmålet om skatteyderens subjektive hensigt, tilsiger dette at regelsættet tilsvarende i videst muligt omfang også bør objektivere og definere, hvad der nærmere skal forstås ved et ”helårsegnet sommerhus.”

Gennem en sådan klarificering undgås i et vist omfang fortolkningstvivl, undgås forudgående(forventeligt talrige)”sommerhus-sager” om bindende forhåndsbesked og ligeledes undgås efterfølgende (forventeligt talrige) skattepligtssager om samme emne, og dermed reduceres den administrative belastning, der hidtil beklageligvis gennem mange år har kendetegnet skattepligtsområdet.

Kun gennem en sådan klarhed bliver forslaget en reel forenkling og en reel modernisering.

Der henvises i lovforslaget til hidtidig praksis som vejledende, men praksis i skattepligtssager har meget sjældent om overhovedet alene handlet om sommerhuses helårsegnethed, da mange andre faktiske forhold erfaringsmæssigt medinddrages i denne type sager, hvortil kommer, at skatteydernes subjektive forhold i praksis hidtil har spillet en meget væsentlig rolle ved afgørelserne, hvilket har sløret og reduceret præjudikatsværdien i de tilfælde, hvor sommerhusets helårsegnethed og dermed status som helårsbolig har været genstand for mere indgående behandling i skatteadministrationen og ved domstolene.

Den i bemærkningerne citerede Østre Landsretsafgørelse udgør kun en absolut nedre grænse og vil ikke have større indflydelse i en lang række forventelige tvivlstilfælde.

Der efterlyses på den baggrund i lovmotiverne klarere objektive regler for sommerhuses helårsegnethed i lovens forstand gennem en meget grundig beskrivelse og afgrænsning af de tekniske kriterier for helårsegnethed evt. ved hjælp af en række kumulative ”tommelfingerregler” og ved en række eksempler : hidtidig status og anvendelse, alder, størrelse , pris, isoleringsforhold, forbedringer/mulighed for forbedringer, opvarmningskilder, adgangsveje -og adgangsforhold, tekniske faciliteter, beliggenhed, kloakeringsforhold, kommunale servicefunktioner, indkøbsmuligheder, offentlige transportforhold, snerydning, renovation, kommunal godkendelsespraksis m.v., således at både borgerne og skattemyndighederne på en administrativ og mere entydig måde i videst muligt omfang med større sikkerhed kan nå frem til en afgrænsning af de helårsegnede sommerhuse fra de ikke -egnede i lovens forstand.

I øvrigt bemærkes, at da lovforslagets skattepligtskriterium hviler på den faktiske rådighed over et sommerhus medfører dette kriterium som et spejl heraf en tilsidesættelse af anden lovgivning, der relaterer sig til om et sommerhus lovligt kan

benyttes hele året, hvilket næppe er fremmende for de bestræbelser, der i disse år gøres på at harmonisere lovgivningen på vidt forskellige retsområder -noget som også EU tilstræber.

For ikke-pensionister kan et sommerhus som udgangspunkt ikke lovligt anvendes før efter et års ejertid. Endvidere kan kommunen nægte sådan beboelse, hvis huset er uegnet på grund af dets dårlige stand.

Så hvis en ikke-pensionist får statueret et sommerhus som helårsegnet i henhold til skattelovgivningen, vil den pågældende så uanset planlovgivningen kunne anvende sommerhuset uden begrænsning i vinterhalvåret?

Det forekommer, at ministeriet for offentlig innovation, som så vidt vides blandt andre opgaver har fået overdraget opgaven med at harmonisere lovgivningen, således at love og begreber, der relaterer sig til vidt forskellige retsområder har samme mening, burde udtale sig vedrørende dette lovforslag.

Vi henstiller på den baggrund at en objektivering og nærmere præcisering og justering af lovforslaget på disse punkter gennemføres, hvilket vil øge forudsigeligheden og retssikkerheden for den enkelte såvel som for myndighederne ,noget som må antages at være et meget væsentligt formål med lovforslaget, der karakteriseres som en modernisering af skattepligtsreglerne.

Mvh
Claus Boxenbaum
Poul G. Jensen

Forfatterne var oprindeligt ansat i SKAT (Statsskattedirektoratet), efterfølgende har vi virket som advokater og skattekonsulenter, ialt ca 40 år, beskæftiget med international skatteret.